

Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Warszawa, dnia 14 lutego 2024 r.

DECYZJA

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 1/I/24

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5 oraz ust. 16 ustawy z dnia 06 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 poz. 221, z późn. zm.), zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 5 ust. 1 oraz 21b ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1650, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, zwany dalej „Prezesem Agencji” stwierdza, że stanowisko **A.** sp. z o.o. z siedzibą w **B**, zwanej dalej „Wnioskodawcą” lub „Spółką”, zawarte we wniosku z dnia 09 grudnia 2023 r. o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach, który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 12 grudnia 2023 r., uzupełnionym w dniu 16 stycznia 2024 r. – **jest prawidłowe**

UZASADNIENIE

A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w **B** wystąpiła do Prezesa Agencji z wnioskiem z dnia 7 grudnia 2023 r., który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 12 grudnia 2023 r. o udzielenie pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 08 grudnia 2023 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę za złożenie wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

W związku z brakami formalnymi złożonego wniosku Prezes Agencji wezwał Wnioskodawcę pismem z dnia 03 stycznia 2024 r. znak BPIzo.520.103.2023/8.KZ do uzupełnienia wniosku poprzez przekazanie danych dotyczących składu chemicznego (węglowodorowego) produkowanego wyrobu, klasyfikowanego do kodu CN 2710 12 25 (np. pełnego raportu z badań lub karty charakterystyki produktu) oraz przekazanie uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa, na którym widoczny będzie czytelny podpis mocodawcy.

W dniu 16 stycznia 2024 r. do Prezesa Agencji wpłynęło złożone przez Wnioskodawcę uzupełnienie braków formalnych wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny:

Wnioskodawca wskazuje, że istotą złożonego wniosku jest uzyskanie potwierdzenia przez Prezesa Agencji, iż sam fakt produkcji przez Spółkę specjalistycznych surowców chemicznych klasyfikowanych do kodu CN 2710 12 25, stanowiących produkty o różnego rodzaju zastosowaniach rozpuszczalnikowych, ale w żadnym razie nienadających się pod względem chemicznym ani pod względem parametrów fizykochemicznych do zastosowań *stricte* energetycznych, tj. ani opałowych ani napędowych, nie wiąże się z obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej ani tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Wnioskodawca wskazuje, że mając na uwadze przedstawioną charakterystykę oraz zastosowanie produkowanych wyrobów, w ocenie Spółki nie powinno budzić wątpliwości, iż mimo klasyfikacji do kodu CN 2710 12 25, produkt ten nie powinien być objęty systemem zapasów obowiązkowych – co wynika nie tylko z przepisów ustawy o zapasach, ale także z przepisów, do których ona odsyła, tj.:

- tzw. Nomenklatury Scalonej (tj. rozporządzenia Rady (EWG) NR 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1)
- tzw. rozporządzenia w sprawie statystyki energii (tj. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1),

czego szczegółowo Spółka dowodzi w niniejszym wniosku.

W przedstawionym opisie stanu faktycznego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca wskazuje, że jest podmiotem gospodarczym prowadzącym działalność

w zakresie produkcji szerokiej gamy olejów smarowych. W ramach procesów produkcyjnych Wnioskodawca wytwarza wyrób klasyfikowany do kodu CN 2710 12 25, który nie jest przeznaczony do szeroko rozumianych celów napędowych i opałowych. Proces produkcyjny ww. wyrobu jest realizowany w prowadzonym przez Wnioskodawcę składzie podatkowym obejmującym zakład produkcyjny w Kędzierzynie-Koźlu.

Ponadto, Wnioskodawca określił, że w swoim zakładzie produkcyjnym realizuje proces polegający na zmieszaniu w odpowiednich proporcjach składników wchodzących w skład danej receptury, którego finalnym produktem jest wyrób o kodzie CN 2710 12 25 posiadający zakres destylacji: od około 70°C do około 130°C. Wyrób ten zaliczany jest według Nomenklatury Scalonej do „benzyn specjalnych” (podpozycja CN 2710 12 25), które oznaczają oleje lekkie, niezawierające żadnych preparatów przeciwstukowych i z różnicą nie większą niż 60 °C między temperaturami, w których destyluje 5 % i 90 % objętościowo (włącznie ze stratami). Jak wskazuje Wnioskodawca, wskazany wyżej wyrób znajduje zastosowanie jako rozpuszczalnik stosowany m. in. w przemyśle farb i lakierów, w przemyśle metalowym, gumowym oraz w firmach i warsztatach samochodowych do mycia i odtłuszczania. Wnioskodawca, określił również, że nie prowadzi na ten moment działalności w zakresie produkcji (wytwarzania) paliw.

Wnioskodawca w złożonym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej odnosi się również do charakterystyki chemicznej i właściwości przedmiotowego wyrobu klasyfikowanego do kodu CN 2710 12 25. Wnioskodawca ponownie podkreśla, że produkowane przez Spółkę produkty, stanowią wyrób zaliczany według Nomenklatury Scalonej do „benzyn specjalnych” (podpozycja CN 2710 12 25), które ze względu na właściwości fizykochemiczne nie mogą być wykorzystywane jako samoistne paliwa typu benzynowego.

Wnioskodawca wskazuje przy tym, że w przypadku Polski, regulacje te wynikają z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych”. Wśród wielu precyzyjnie określonych parametrów dla benzyn silnikowych, rozporządzenie to wskazuje m. in. na maksymalną zawartość węglowodorów aromatycznych na poziomie 35%.

Jak ocenia Wnioskodawca, zakres temperatur wrzenia i temperatura zapłonu takich produktów nawet teoretycznie nie pozwala na uruchomienie silnika z zapłonem iskrowym -

przez co produkty te w żadnym razie nie mogą stanowić benzyny silnikowej.

Wnioskodawca w tym miejscu odnosi się do analogicznych w jego ocenie decyzji Prezesa Agencji z 2021 r. nr BPI - 2/I/21, gdzie wskazano, że:

„Wg specyfikacji stanowiącej załącznik do przedmiotowego wniosku, M mieszanina frakcji węglowodorowych C6 zawierająca min. 55 % n-heksanu, max. 20 % metylo-cyklo pentanu, max 35 % izo-heksanu oraz max. 10 % związków aromatycznych - benzenu oraz cykloheksanu i n-heptanu w ilościach śladowych. M jest mieszaną węglowodorów destylujących w przedziale od 64°C do 69,5°C. Oznacza to, że do temperatury 70°C oddestyluje 100 % mieszaniny, a zakres temperatury wrzenia wynosi ok. 6°C. Jest to „olej lekki i preparat” czyli taki produkt z którego 90 % lub więcej objętościowo destyluje w 210°C wg metody ISO 3405 (równoważna ASTM D86).

W przypadku benzyny silnikowej spełniającej wymagania specyfikacji wymagane jest oddestylowanie do temperatury 70 °C minimum 20 % (V/V) i maksimum 50 % (V/V) aby zapewnić właściwy rozruch i prawidłową pracę silnika samochodowego. Różnica pomiędzy temperaturą początku i końca destylacji wynosi 180 °C. Gęstość M wynosząca (665-685) kg/m³ jest niższa niż gęstość benzyny silnikowej, która zgodnie ze specyfikacją powinna wynosi (720-775) kg/m³.

Na podstawie powyższego można stwierdzić, że z powodu braku frakcji niskowrzących (35-65) °C oraz frakcji wrzących w przedziale od 70 do 215 °C a co za tym idzie zbyt wąskiego zakresu temperatury wrzenia oraz zbyt niskiej gęstości M w swoim stanie faktycznym nie może być użyty jako paliwo do silników z zapłonem iskrowym”.

Wnioskodawca wskazuje również, że podobne stanowisko Prezes Agencji zajął w decyzji z 2023 r. nr BPI - 2/I/23:

„Na podstawie informacji o składzie węglowodorów i właściwościach fizykochemicznych można stwierdzić, że brak frakcji najniżej wrzących (od 35°C) i wysokowrzących (do 215°C) nie zapewni prawidłowego zapłonu mieszanki w silniku iskrowym w pojazdach lądowych i w swoim stanie faktycznym nie może być użyty jako benzyna silnikowa oznaczona kodem CN 2710 12 25”.

Wnioskodawca ocenia, że podobnie jak produkty opisane w ww. decyzjach interpretacyjnych również surowce chemiczne klasyfikowane do kodu CN 2710 12 25 i produkowane przez Spółkę, ze względu na swoje właściwości nie nadają się do wykorzystania jako paliwa silnikowe, w szczególności jako benzyny silnikowe, a tym

bardziej jako paliwa opałowe. Szczegółowe zastosowania tego produktu zostały wskazane na wstępie.

Do przedmiotowego wniosku Wnioskodawca dołączył świadectwo jakości Nr **12345** oraz kartę charakterystyki produktu o nazwie handlowej **XY**.

W złożonym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca konkretyzuje zagadnienie będące jego przedmiotem, poprzez postawienie następującego pytania:

Czy w świetle:

- *art. 2 pkt 2, w związku z art. 2 pkt 3, a także w związku z*
- *art. 2 pkt 18,*
- *art. 3 ust. 5 pkt 3,*
- *art. 5 ust. 1,*
- *art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, jak również*
- *§ 6 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 lit. a) rozp. MK w/s wykazu surowców¹*

dokonanie czynności stanowiącej produkcję w rozumieniu ustawy o zapasach, którego przedmiotem będą surowce chemiczne klasyfikowane do kodu CN 2710 12 25 stanowiące produkt o różnego rodzaju zastosowaniach - ale w żadnym razie nie nadające się pod względem chemicznym ani pod względem parametrów fizyko-chemicznych do zastosowań stricte energetycznych tj. ani opałowych ani napędowych - skutkuje powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej?

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, Wnioskodawca przedstawił niżej opisane stanowisko w sprawie.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż produkcja wskazanego produktu nie powinna skutkować obowiązkiem rozliczenia opłaty zapasowej, ani innymi obowiązkami wynikającymi z przepisów ustawy o zapasach.

Wnioskodawca uzasadnia własne stanowisko w sprawie w sposób następujący:

W pierwszej kolejności Wnioskodawca wskazuje, że na gruncie ustawy o zapasach,

¹ Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 07 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373)

producenci i handlowcy obowiązani są do utworzenia zapasów obowiązkowych i uiszczenia opłaty zapasowej od produktów, które nadają się do wykorzystania *stricto* energetycznego tj. do celów opałowych lub napędowych.

Ponadto Wnioskodawca określa, że aby uznać „benzynę silnikową” za „paliwo” w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach, wyrób taki musi spełniać łącznie trzy przesłanki tj.:

- 1) musi składać się z mieszanki lekkich węglowodorów;
- 2) musi być wykorzystywana jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych;
- 3) temperatura destylowania mieści się w zakresie 35-215 °C.

Jednocześnie Wnioskodawca ocenia, że brak spełnienia choćby jednego z wyżej wymienionych warunków (np. w zakresie poziomu jego destylacji) musi prowadzić do wniosku, że produkt taki nie może być uznany za „benzynę silnikową”, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008, a tym samym nie może być zdaniem Wnioskodawcy uznany za „paliwo” w rozumieniu ustawy o zapasach.

Ponadto, Wnioskodawca powołuje się na przepis art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy o zapasach, zgodnie z którym produkty naftowe to:

- a) kondensat gazu ziemnego (NGL),
- b) półprodukty rafineryjne,
- c) inne węglowodory,
- d) gaz rafineryjny,
- e) etan,
- f) gaz płynny (LPG),
- g) benzyny silnikowe,
- h) benzyny lotnicze,
- i) paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych,
- j) paliwa typu nafty do silników odrzutowych,
- k) inne rodzaje nafty,
- l) oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe,
- m) ciężkie oleje opałowe,
- n) benzyny lakowe i przemysłowe,
- o) smary,
- p) asfalty,

- q) parafiny,
- r) koks naftowy,
- s) inne produkty

- określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.)", zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie statystyki energii”.

Wnioskodawca przytacza w tym miejscu definicję „benzyny silnikowej” zawartą w załączniku A rozdział 3 pkt 3.4.12 wskazanego wyżej rozporządzenia, zgodnie z którą:

„3.4.12. BENZYNA SILNIKOWA

Benzyzna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35-215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyzna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyzna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyzna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyzna mieszana (biobenzyzna w benzynie silnikowej) i benzyzna inna niż biobenzyzna.

3.4.12.1. Biobenzyzna mieszana (biobenzyzna w benzynie silnikowej).

Biobenzyzna, która została zmieszana z benzyną silnikową.

3.4.12.2. Benzyzna inna niż biobenzyzna

Pozostała część benzyny silnikowej - benzyzna silnikowa z wyłączeniem biobenzyny mieszanej (jest nią głównie benzyzna silnikowa pochodzenia kopalnego)”.

W ocenie Wnioskodawcy zatem w przypadku benzyn silnikowych w rozumieniu rozporządzenia w sprawie statystyki energii (a tym samym w rozumieniu przepisów o zapasach, które do tegoż rozporządzenia się odwołują) - wśród warunków niezbędnych dla zaliczenia danego surowca do benzyn silnikowych można wskazać przynajmniej dwa podstawowe kryteria, które muszą być spełnione łącznie. Podstawowym kryterium jest przeznaczenie danego wyrobu tj. „*Wykorzystywanie jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych*”.

Wnioskodawca wskazuje również, że jeśli dany wyrób nie spełnia tego kryterium, zarówno ze względu na swoje właściwości fizykochemiczne, czy też ze względów prawnych

(np. zakaz stosowania określonych substancji do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych) - wówczas nie można mówić o przeznaczeniu takiego wyrobu jako benzyny silnikowej.

Wnioskodawca podkreśla również, iż żaden z produkowanych i oferowanych przez Spółkę surowców nie spełnia warunków fizykochemicznych do stosowania go jako benzynę silnikową (jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych). W szczególności, jak ocenia Wnioskodawca, wynika to z parametrów destylacyjnych, w tym zbyt niskiej temperatury zapłonu - wyrób klasyfikowany do CN 2710 12 25, którego zakres destylacji to: od około 5 % do około 95% °C.

Wnioskodawca, w załączeniu przedłożył sprawozdanie z badań wyrobu o nazwie handlowej **XY** Nr **12345** z dnia 09.10.2023 r., z których w jego ocenie wynika, iż temperatury (zakresy destylacji) w przypadku tych surowców są wyraźnie niższe, niż w przypadku wymagań dla benzyn silnikowych.

Wnioskodawca odwołuje się w tym miejscu do przepisów jakościowych (cytowane rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych) - benzyny silnikowe powinny destylować według następujących parametrów:

Destylacja:							
- do temperatury 70°C odparowuje, E70	% (V/V)	20,0	20,0	22,0	48,0	50,0	50,0
- do temperatury 100°C odparowuje, E100	% (V/V)	46,0			71,0		
- do temperatury 150°C odparowuje, E150	% (V/V)	75,0			—		
Temperatura końca destylacji	°C	—			210		
Pozostałość po destylacji	% (V/V)	—			2		

W ocenie Wnioskodawcy, już pobieżna analiza powyższych zakresów wskazuje, że benzyny silnikowe stanowiące paliwa do silników - powinny zaczynać destylację znacznie poniżej 70°C (skoro zgodnie z normą jakościową dla 70°C już min. 20% substancji powinno mieć postać lotną).

Ponadto, Wnioskodawca podkreśla, że w przypadku wyrobu objętego niniejszym wnioskiem, destyluje on w całości między 70 °C a 130°C, co oznacza, iż nie spełnia on również tego wymagania dla benzyn, bowiem zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych w temperaturze 70°C powinno odparowywać maksymalnie 52 % benzyny silnikowej.

Wnioskodawca wskazuje również, że oznaczenie danego produktu naftowego określonym kodem w rozporządzeniu w sprawie kodów CN jest zaledwie jedną z przesłanek, która musi zostać spełniona, aby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej. Konieczne jest także by dany produkt naftowy posiadał wskazane powyżej cechy fizykochemiczne oraz przynajmniej potencjalną możliwość wykorzystania we wskazany powyżej sposób.

Wnioskodawca konkluduje powyższe rozważania stwierdzeniem, że zarówno ze wskazanych powyżej parametrów, jak i ze wskazanego zastosowania - jednoznacznie wynika, iż produkowane przez Spółkę produkty chemiczne, w żadnym razie nie mogą być traktowane jako benzyna silnikowa. Ze względu na bardzo niski zakres destylacji 70°C - 130°C - jest to parametr niższy niż dopuszczalny dla benzyn silnikowych. Innymi słowy, ze względu na parametry destylacyjne, omawiany produkt, zdaniem Wnioskodawcy absolutnie nie nadaje się do zastosowań „quasi-benzynowych”.

Wnioskodawca wskazuje także, że tożsame wnioski wynikają z analizy poszczególnych działów Nomenklatury Scalonej. W rozumieniu Nomenklatury Scalonej, benzyny silnikowe to również „bardzo lekkie” frakcje nadające się do zastosowania jako paliwo napędowe (paliwa silnikowe). Ponadto w rozumieniu Nomenklatury Scalonej, benzyny silnikowe ujęte zostały w pozycji CN 2710, tj. jako podkategoria: oleje lekkie i preparaty.

Innymi słowy, jak przedstawia Wnioskodawca, w rozumieniu Nomenklatury Scalonej, każda benzyna silnikowa jest olejem lekkim lub preparatem, tymczasem zgodnie z Uwagą 4 do Działu 27 tejże Nomenklatury:

„W podpozycji 271012 wyrażenie „oleje lekkie i preparaty” oznacza takie produkty, z których 90 % lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 210 °C według metody ISO 3405 (równoważnej metodzie ASTM D 86).”

Wnioskodawca podkreśla również, że w świetle Nomenklatury Scalonej - benzynami silnikowymi są wyłącznie takie produkty, których parametry fizykochemiczne (w tym zwłaszcza gęstość oraz niski zakres destylacji) umożliwiają ich zastosowanie jako paliwa napędowego (silnikowego) - co w żadnym razie nie dotyczy produkowanych przez spółkę surowców chemicznych.

Podsumowując powyższe rozważania Wnioskodawca wskazuje, że dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest wystąpienie całego szeregu przesłanek. Z treści przepisu § 6 pkt 2 rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 07 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych

systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1373), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych” wynika, iż w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 12 25 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem benzyny silnikowe (czyli mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35-215°C wykorzystywane jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, które mogą zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu).

Ponadto w ocenie Wnioskodawcy, oznaczenie danego produktu naftowego określonym kodem w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych jest zaledwie jedną z przesłanek, która musi zostać spełniona, aby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej. Konieczne jest także, by dany produkt naftowy posiadał wskazane powyżej cechy fizykochemiczne oraz przynajmniej potencjalną możliwość wykorzystania we wskazany powyżej sposób.

Wnioskodawca przedstawia własne stanowisko sprawie, gdzie wskazuje, że w świetle wskazanych wyżej okoliczności, w ocenie Wnioskodawcy wyrób o kodzie CN 2710 12 25 - nie może być uznany za „paliwo” w rozumieniu ustawy o zapasach, a tym samym na Wnioskodawcy nie będzie ciążył obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz zapłaty opłaty zapasowej.

Jednocześnie Wnioskodawca podkreśla, że powyższych uwag nie zmienia również fakt, iż wyroby wskazane przez Wnioskodawcę w stanie faktycznym niniejszego wniosku znajdują się na wykazie produktów objętych systemem zapasów interwencyjnych na podstawie rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych.

Wnioskodawca wskazuje na treść § 3 i § 6 pkt 2 lit. 6 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych, gdzie podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią paliwa oznaczone następującymi kodami CN:

2) *benzyny silnikowe:*

- a) 2707 50 00,
- b) 2710 12 25,
- c) 2710 12 41,

d) 2710 12 45,

e) 2710 12 49.

Jak już wcześniej wskazał Wnioskodawca, definicję „paliw” ukształtowała ustawa o zapasach w art. 2 ust. 1 pkt 3 - natomiast minister właściwy do spraw energii został w treści art. 3 ust. 5 upoważniony jedynie do określenia szczegółowego wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej z uwzględnieniem obowiązującej klasyfikacji Nomenklatury Scalonej (kody CN) - jednakże w ramach definicji paliw zawartych w ustawie.

Wnioskodawca wskazuje, że rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych ma charakter pomocniczy - samo w sobie nie określa przedmiotowych granic obowiązku zapłaty opłaty zapasowej ani tym bardziej ich nie rozszerza. Należy pamiętać o powszechnie przyjmowanym w nauce prawa i orzecznictwie domniemaniu interpretacyjnym tj. domniemaniu zgodności aktów prawnych z konstytucją oraz z innymi aktami normatywnymi wyższego rzędu (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 listopada 2009 r., sygn. U 1/09, OTK-A 2009, nr 10, poz. 147).

Wnioskodawca wskazuje zatem, że interpretując rozporządzenie domniemywać należy jego zgodności z ustawą, a tym samym poszukiwać takiej interpretacji rozporządzenia, przy której byłoby ono zgodne z ustawą.

Przyjmując zatem powyższe domniemanie, uznać należy, iż jedynie produkcja któregoś z paliw wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f - m ustawy o zapasach, a zatem produktów spełniających konkretne wymagania określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii, które dodatkowo są oznaczone jednym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie kodów CN, skutkuje powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej. Powyższe nie dotyczy więc produkcji wyrobów o kodzie CN 2710 12 25, których poziom destylacji nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu w sprawie statystyki energii.

Wnioskodawca podsumowuje powyższe rozważania wskazując ponownie, że stoi na stanowisku, iż zgodnie z:

- art. 2 pkt 2, w związku z art. 2 pkt 3, a także w związku z
- art. 2 pkt 18,
- art. 3 ust. 5 pkt 3,
- art. 5 ust. 1,
- art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, jak również
- § 6 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 lit. a) rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych

dokonanie produkcji w rozumieniu ustawy o zapasach, której przedmiotem będą środki chemiczne klasyfikowane do kodu 2710 12 25, stanowiące produkty o różnego rodzaju zastosowaniach - ale w żadnym razie nie nadające się pod względem chemicznym ani pod względem parametrów fizykochemicznych do zastosowań stricte energetycznych tj. ani opałowych ani napędowych - nie skutkuje powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Prezes Agencji stanowisko wnioskodawcy uznaje za prawidłowe

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego,

określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.)

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Produkcją, stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, jest wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f - m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f - m tejże ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii.

Zgodnie z definicją zawartą w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii *benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35-215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.*

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,

- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej,
 - biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia Minister Klimatu wydał rozporządzenie z dnia 07 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1373), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych”. Produkty oznaczone kodem CN 2710 12 25, klasyfikowane jako benzyny silnikowe zostały określone w § 3 w związku z § 2 pkt 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych, jako produkty, które producenci i handlowcy uwzględniają obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw (tj. produkty naftowe od przywozu lub produkcji, których należy tworzyć i utrzymywać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw), jak również wskazane w § 6 pkt 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia, jako produkty stanowiące podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (tj. produkty naftowe od przywozu lub produkcji, których należy uiszczać opłatę zapasową).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego

przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Od dnia 31 grudnia 2017 r. producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru określonego w art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach:

$$O_z = (W_h \text{ lub } W_{pr}) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z – opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);

W_h – sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

W_{pr} – wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

U – stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

W tym miejscu należy podkreślić, że w myśl ustawy o zapasach dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo istotne są następujące elementy:

- 1) Spełnienie definicji określonej w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii.
- 2) Spełnienie definicji paliw wskazanej w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach.
- 3) Wskazanie kodu CN produktu naftowego w § 3 lub § 6 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych.

Oznaczenie danego produktu naftowego określonym dla benzyny silnikowej kodem CN w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych jest zatem tylko jedną z przesłanek, która musi zostać spełniona aby powstał obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz zapłaty opłaty zapasowej. Konieczne jest także by dany produkt naftowy posiadał określone w powyżej wskazanych przepisach cechy fizykochemiczne oraz przynajmniej potencjalną możliwość wykorzystania jako paliwo do silników z zapłonem iskrowym. Należy przy tym podkreślić, że z punktu widzenia ustawy o zapasach nie jest istotne do czego dany produkt jest aktualnie faktycznie przez przedsiębiorcę wykorzystywany, ale posiadanie przez ten produkt określonych właściwości fizykochemicznych, które pozwalają zakwalifikować dany produkt naftowy do kategorii paliw w rozumieniu ustawy o zapasach lub też wyłączyć go z tej kategorii. Ustawa o zapasach w żadnym z przepisów nie określa, że jedynie te wolumeny produktów naftowych, które są wykorzystywane do celów napędowych lub grzewczych stanowią podstawę wyliczenia opłaty zapasowej. Dlatego też dokonując klasyfikacji produktów naftowych pod kątem spełniania przez nie ustawowej definicji paliwa, każdy produkt należy rozpatrywać indywidualnie w oparciu o jego właściwości fizykochemiczne.

Przechodząc do analizy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach, zgodnie z przedstawionymi informacjami, Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonuje produkcji produktu naftowego klasyfikowanego do kodu CN 2710 12 25. Do wniosku, Wnioskodawca dołączył świadectwo jakości Nr **12345** oraz kartę charakterystyki produktu o nazwie handlowej **XY** Wskazane dokumenty Organ przeanalizował pod kątem spełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu w sprawie statystyki energii określonych dla benzyny silnikowej.

Przesłane świadectwo jakości wyrobu **XY** zawiera informacje w zakresie składu frakcyjnego, z których wynika, że zakres destylacji produktu mieści się w przedziale od 70 °C do 130 °C, a więc wbrew twierdzeniom Wnioskodawcy mieści się w zakresie podanym w definicji benzyny silnikowej określonej w rozporządzeniu w sprawie statystyki energii, który zgodnie z definicją wynosi od 35 °C do 215 °C. Natomiast, jak wynika z przekazanej przez Wnioskodawcę karty charakterystyki produktu o nazwie handlowej **XY** wskazany produkt to w 100 % wosk mikrokryształiczny, będący produktem ubocznym powstałym podczas procesu produkcji polietylenu, przeznaczony do innych zastosowań.

Przeanalizowane dane wskazują zatem, że produkowany przez Wnioskodawcę produkt naftowy objęty zapytaniem interpretacyjnym, nie spełnia wymogów określonych dla benzyny silnikowej w rozdziale 3 załącznika A do rozporządzenia w sprawie statystyki energii, gdyż ze względu na skład chemiczny nie zapewnia prawidłowej pracy silnika o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, a w konsekwencji czego nie może być również zaklasyfikowany jako paliwo w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że dokonywanie przez Wnioskodawcę produkcji wyrobu o nazwie handlowej **XY** nie będzie wiązało się z obowiązkiem w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej, a zatem Prezes Agencji w tak opisanym stanie faktycznym uznaje stanowisko Wnioskodawcy, zawarte w przedmiotowym wniosku - za prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych; 00 – 844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.
4. Pisma (podania, żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone na piśmie, za pomocą telefaksu, ustnie do protokołu lub w formie dokumentu elektronicznego na adres do doręczeń elektronicznych organu. Pisma wysłane na adres elektroniczny organu (adres e-mail), z pominięciem adresu do doręczeń elektronicznych organu, nie wywołują skutków prawnych, które k.p.a. wiąże ze złożeniem pisma procesowego. Zgodnie z art. 147 ust. 2 ustawy o doręczeniach elektronicznych doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP), do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, do czasu zaistnienia obowiązku stosowania ustawy o doręczeniach elektronicznych, o którym mowa w art. 155 tej ustawy, przez ten podmiot publiczny. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych posiada elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) utrwalone w postaci elektronicznej powinny być podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym wnoszącego podanie oraz zawierać adres elektroniczny wnoszącego podanie (tj. ePUAP).
5. Jeżeli podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego nie zawiera adresu elektronicznego, organ administracji publicznej przyjmuje, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego, a gdy wniesiono je w innej formie i zawiera ono żądanie, doręczenia pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, doręczenie pism następuje na adres wskazany w treści podania. Warunkiem skutecznego żądania doręczania pism środkami komunikacji elektronicznej jest wskazanie w treści żądania adresu elektronicznego. Wniesienie do organu pisma w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczenia korespondencji z organu za pomocą środków

komunikacji elektronicznej. Jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania zrezygnuje z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, organ administracji publicznej doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.

Otrzymują:

- 1) adresat (ZPO+KPA);
- 2) a/a.